

Uporabne formule

$$(x+y)^n=\sum_{k=0}^n\binom{n}{k}x^{n-k}y^k$$

$$\binom{n}{k}=\frac{n^{\underline k}}{k!}=\frac{n!}{k!(n-k)!}=\binom{n}{n-k}$$

Funkcija Γ

- Γ
(
s
)
=

∫

0

∞

x

s
−
1

e

−
x

d
x
,

   

∀
s
>
0

- Γ
(
1
)
=
1

- Γ
(
s
+
1
)
=
s
Γ
(
s
)

- Γ
(

1
2

)
=

√
π

- Γ
(
n
+
1
)
=
n
!

   

n
∈

N

- Γ
(
x
)
Γ
(
x
+
1
)
=

π

sin
⁡
(
π
x
)

Funkcija B

- B
(
p
,
q
)
=

∫

0

1

x

p
−
1

(
1
−
x

)

q
−
1

d
x
,

   

∀
p
,
q
>
0

- B
(
p
,
q
)
=

∫

0

∞

u

p
−
1

(
1
+
u

)

p
+
q

d
u

- B
(
p
,
q
)
=

Γ
(
p
)
Γ
(
q
)

Γ
(
p
+
q
)

- 1
2

B
(
p
,
q
)
=

∫

0

π

2

(
sin
⁡
x

)

2
p
−
1

(
cos
⁡
x

)

2
q
−
1

d
x

- simetričnost: *B*(*p*,*q*) = *B*(*q*,*p*)

Aproksimacija

Bernsteinovi polinomi

$$B_i^n(x)=\binom{n}{i}x^i(1-x)^{n-i}\qquad i=0,\ldots,n$$

$$B_i^n(x)=\sum_{j=i}^n(-1)^{j-i}\binom{n}{j}\binom{j}{i}x^j\qquad i=0,\ldots,n$$

$$B_i^n(x)=(1-x)B_i^{n-1}(x)+xB_{i-1}^{n-1}(x)$$

$$B_i^n(x)=\sum_{j=i}^nB_j^{n-1}(x)$$

Lastnosti:

$$\begin{aligned} B_i^n(x)&\geq 0 && \forall x\in[0,1] \\ B_i^n(x)&=B_{n-i}^n(1-x) \\ [B_i^n(x)]'&=n\left(B_{i-1}^{n-1}(x)-B_i^{n-1}(x)\right) \\ \sum_{i=0}^n B_i^n(x)&=1 \\ \int B_i^n(x)dx&=\frac{1}{n+1}\sum_{j=i+1}^{n+1}B_j^{n+1}(x) \\ \int_0^1 B_i^n(x)dx&=\frac{1}{n+1} \end{aligned}$$

Bernsteinov operator funkciji *f* : [0,1] → ℝ priredi polinom stopnje ≤ *n*:

$$(B_nf)(x)=\sum_{i=0}^nf\left(\frac{i}{n}\right)B_i^n(x)$$

Odvod:

$$(B_nf)'(x)=n\sum_{i=0}^{n-1}\Delta f\left(\frac{i}{n}\right)B_i^{n-1}(x)$$

kjer je

Δ
f
(

i
n

)
=
f
(

i
+
1
n

)
−
f
(

i
n

)
.

Konvergenca:

$$\lim_{n\rightarrow\infty}\|f-B_nf\|_{\infty,[0,1]}=0\qquad\forall f\in\mathcal{C}([0,1])$$

Kantorovičev operator integrabilni funkciji *f* : [0,1] → ℝ priredi polinom stopnje ≤ *n*:

$$(K_nf)(x)=\sum_{i=0}^nf_{n,i}B_i^n(x)\qquad f_{n,i}=(n+1)\int\limits_{\frac{i}{n+1}}^{\frac{i+1}{n+1}}f(t)dt$$

Za *F*(*x*) = ∫₀^x *f*(*t*)*dt* velja:

$$(B_{n+1}F)=K_nf$$

Konvergenca:

$$\lim_{n\rightarrow\infty}\|f-K_nf\|_{\infty,[0,1]}=0\qquad\forall f\in\mathcal{C}([0,1])$$

Element najboljše aproksimacije

Naj bo *X* normiran vektorski prostor z normo ‖ · ‖ in *S* ⊂ *X* podprostor.

s^{*} ∈ *S* je *el. najboljše aproksimacije* za *x* ∈ *X*, če velja:

$$\|x-s^*\|=\inf_{s\in S}\|x-s\|=\mathrm{dist}(x,S)$$

Prostor *X* je **strogo normiran**, če ∀*x*,*y* ∈ *X*:

$$\|x+y\|=\|x\|+\|y\|\implies\exists\lambda\in\mathbb{R}\colon x=\lambda y$$

Če je *X* strogo normiran in v *S* ⊂ *X* obstaja e. n. a. za *x* ∈ *X*, potem je ta enolično določen.

Prostor *X* je strogo normiran ⟺ je zaprta enotska krogla strogo konveksna.

$$\begin{aligned} M \text{ konveksna} &\iff \\ &\forall x,y\in M, \lambda\in[0,1]\colon \lambda x+(1-\lambda)y\in M \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} M \text{ strogo konveksna} &\iff \\ &\forall x\neq y\in M, \lambda\in(0,1)\colon \lambda x+(1-\lambda)y\in M^\circ \end{aligned}$$

Normiran vektorski prostor *X* je **enakomerno konvexsen**, če ∀ε > 0 : ∃δ > 0, da za vsak par elementov *f*,*g* ∈ *X* z ‖*f*‖ = ‖*g*‖ = 1 velja

$$\left\|\frac{1}{2}(f+g)\right\|>1-\delta\implies\|f-g\|<\epsilon$$

Najboljša polinomska enakomerna aproksi-macija

Iščemo polinom najboljše enakomerne aproksimacije *p*^{*} stopnje ≤ *n* za *f* ∈ ℳ([*a*,*b*]).

1. Remesov postopek

vhod: *f*, [*a*,*b*], *n*.
izberi *E*₀ = {*x*_{*i*} | *a* ≤ *x*₀ < ⋯ < *x*_{*n*} + 1 ≤ *b*}
ponavljaj za *k* = 0, 1, ⋯
 poisci *p*_{*E*_{*k*}}^{*} p.n.e.a. za *f* na množici *E*_{*k*} tako, da resis
 f(*x*_{*i*}) − *p*_{*E*_{*k*}}^{*}(*x*_{*i*}) = (−1)^{*i*}*m* za *i* = 0, ⋯, *n* + 1
 (spremenljivke so *m* in koeficienti polinoma *p*_{*E*_{*k*}}^{*})
 poisci ekstrem residuala *r*_{*k*} = *f* − *p*_{*E*_{*k*}}^{*}
 doloci *u* ∈ [*a*,*b*], da je |*r*_{*k*}(*u*)| = ‖*r*_{*k*}‖<sub>∞,[*a*,*b*]
 ce |*r*_{*k*}(*u*)| − |*m*| < ε
 vrni *p*_{*E*_{*k*}}^{*}
 doloci *E*_{*k*+1} tako, da zamenjas nek *x*_{*i*} z *u*, tako da ohranis alternacijo residuala</sub>

2. Remesov postopek Deluje podobno kot 1. le, da množico *E*_{*k*+1} določimo na sledeč način:

$$\begin{aligned} z_0 &= a \\ z_i &\in [x_{i-1},x_i] \quad \text{ničle residuala } r(z_i)=0 \\ z_{n+1} &= b \end{aligned}$$

$$u_i=\operatorname{argmax}_{u\in[z_i,z_{i+1}]}r(u)$$

$$E_{k+1}=\{u_i\mid a\leq u_0<\cdots <u_n\leq b\}$$

Ideja: med *z*_{*i*} in *z*_{*i*+1} za *i* = 0, ⋯, *n* + 1 poiščemo točko *u*_{*i*}, v kateri residual doseže ekstrem hkrati pa pazimo na alternacijo residuala.

Posplošitev najboljše polinomske enak. aproks.

Posplošeni polinom za sistem funkcij *F* = {*f*_{*i*}|*i*}

$$p=\sum_{i=0}^n\alpha_if_i$$

Haarov pogoj

Množica zveznih funkcij *F* = {*f*₀, ⋯, *f*_{*n*}} na [*a*,*b*] zadošča *Haarovemu pogoju*, če je za poljuben izbor *n*+1 paroma različnih točk (*x*_{*i*})_{*i*} posplošena Vandermondova matrika *V*_{*F*}(*x*) obrnljiva:

$$V_F(x)=[f_j(x_i)]_{i,j=0}^n$$

F zadošča Haarovemu pogoju ⟹ *F* je linearno neod-visna.

F ki zadošča Haarovemu pogoju, je **Čebišev sistem funkcij**, če pa zahtevamo Harrov pogoj le za *x*_{*i*} ∈ [*a*,*b*], pa pravimo, da je *F* **šibki Čebišev sistem funkcij**.

Če *F* zadošča Haarovemu pogoju, lahko za iskanje e. n. a. iz prostora Lin(*F*) uporabimo **Remesov postopek**.

Polinomi Čebiševa

T

n

(
x
)
=
cos
(
n
arccos
⁡
x
)

   

x
∈
[
−
1
,
1
]

Rekurzivna zveza:

T

n

(
x
)
=
2
x

T

n
−
1

(
x
)
−

T

n
−
2

(
x
)

   

n
≥
2

T

0

(
x
)
=
1

   

T

1

(
x
)
=
x

*T*_{*n*} ima ničle v cos

(
2
k
−
1
)
π

2
n

 za *k* = 1, ⋯, *n* ekstreme pa doseže v cos(

k
π

n

) za *k* = 0, ⋯, *n*.

p ∈ ℙ_{*n*−1}, ki na [−1,1] najboljše aproksimira

∑

i
=
0

n

a

i

T

i

(
x
)

 je kar

∑

i
=
0

n
−
1

a

i

T

i

(
x
)
.

$$\begin{aligned} T_2(x) &= 2x^2 - 1 & T_4(x) &= 8x^4 - 8x^2 + 1 \\ T_3(x) &= 4x^3 - 3x & T_5(x) &= 16x^5 - 20x^3 + 5x \end{aligned}$$

Polinomi Čebiševa tvorijo Čebišev sistem funkcij.

Aproksimacija po metodi najmanjših kvadratov

Naj bo *X* vektorski prostor nad ℝ s skalarnim produk-tom ⟨·, ·⟩ in normo ‖ · ‖₂ =

√

⟨
⋅
,
⋅
⟩

$$S=\mathrm{Lin}\{l_1,l_2,\ldots,l_n\}\subseteq X$$

Iščemo **element najboljše aproksimacije po MNK** *f*^{*} ∈ *S*, da ‖*f* − *f*^{*}‖ = min_{*s* ∈ *S*} ‖*f* − *s*‖

Izrek: *f*^{*} je el. najboljše aproksimacije po MNK ⟺ ⟺ *f* − *f*^{*} ⊥ *S* ⟺ *f* − *f*^{*} ⊥ *l*_{*i*} ∀*i* = 1, ⋯ *n*

$$f^*=\alpha_1l_1+\cdots+\alpha_nl_n$$

Iz zgornjega izreka sledi:

$$\begin{aligned} \langle f-f^*,l_i\rangle &= 0 \quad \forall i \\ \langle f-\sum_{j=1}^n\alpha_jl_j,l_i\rangle &= 0 \quad \forall i \\ \langle f,l_i\rangle-\sum_{j=1}^n\alpha_j\langle l_j,l_i\rangle &= 0 \quad \forall i \end{aligned}$$

$$\underbrace{\begin{bmatrix} \langle l_1,l_1\rangle & \cdots & \langle l_n,l_1\rangle \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \langle l_1,l_n\rangle & \cdots & \langle l_n,l_n\rangle \end{bmatrix}}_{\text{Grammova matrika } G}\begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \vdots \\ \alpha_n \end{bmatrix}=\begin{bmatrix} \langle f,l_1\rangle \\ \vdots \\ \langle f,l_n\rangle \end{bmatrix}$$

V matrični obliki:

$$\begin{bmatrix} \langle l_1,l_1\rangle & \cdots & \langle l_n,l_1\rangle \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \langle l_1,l_n\rangle & \cdots & \langle l_n,l_n\rangle \end{bmatrix}\begin{bmatrix} \alpha_1 \\ \vdots \\ \alpha_n \end{bmatrix}=\begin{bmatrix} \langle f,l_1\rangle \\ \vdots \\ \langle f,l_n\rangle \end{bmatrix}$$

G je simetrična pozitivno definitna matrika. Numerično tak sistem rešimo z razcepom Choleskega.

Reševanje sistema linearnih enačb se izognemo tako, da bazo za *S* ortonormiramo. Tedaj je *G* = *I* in

$$f^*=\sum_{i=1}^n\langle f,l_i\rangle l_i$$

Gram-Schmidtova ortogonalizacija

Definirajmo projekcijo vektorja *v* na *u*

$$\mathrm{proj}_u(v)=\frac{\langle v,u\rangle}{\langle u,u\rangle}u$$

Če želimo *orotogonalizirati* *k* linearno neodvisnih vek-torjev *v*₁, ..., *v*_{*k*}, uporabimo postopek:

$$\begin{aligned} u_1 &= v_1 \\ u_2 &= v_2 - \mathrm{proj}_{u_1}(v_2) \\ u_3 &= v_3 - \mathrm{proj}_{u_1}(v_3) - \mathrm{proj}_{u_2}(v_3) \\ &\vdots \\ u_k &= v_k - \sum_{j=1}^{k-1}\mathrm{proj}_{u_j}(v_k) \end{aligned}$$

Legendrovi polinomi

$$P_n(x)=\frac{1}{2^nn!}\frac{d^n}{dx^n}\left[(x^2-1)^n\right]$$

tvorijo ortogonalno bazo za ℙ_{*n*} s glede na skalarni pro-dukt:

$$\langle g,h\rangle=\int_{-1}^1g(x)h(x)dx$$

Tričlenska rekurzivna formula

$$\begin{aligned} Q_{-1} &= 0 & Q_0 &= \frac{1}{\beta_1} = \frac{1}{\|1\|_2} \\ \tilde{Q}_n &= (x-\alpha_n)Q_{n-1}-\beta_nQ_{n-2} & Q_n &= \frac{\tilde{Q}_n}{\beta_{n+1}} \\ \alpha_n &= \langle xQ_{n-1},Q_{n-1}\rangle & \beta_n &= \langle \widehat{Q}_{n-1},\widehat{Q}_{n-1}\rangle^{\frac{1}{2}} \end{aligned}$$

tvori ortonormirane (glede na isti skalarni produkt kot ga uporabljamo pri Legendrovih polinomih) polinome *Q*_{*n*} stopnje *n*.

Interpolacija

Naj bo *X* normiran vektorski prostor z normo ‖ · ‖ in *S* ⊂ *X* podprostor tako, da

$$S=\mathrm{Lin}\{\varphi_1,\ldots,\varphi_n\}$$

Za dane linearne funkcionale (λ_{*i*} : ℝ^{*n*}→ ℝ)_{*i*=1}^{*n*} in vred-nosti *r* = (*r*_{*i*})_{*i*=1}^{*n*} iščemo koeficiente (α_{*i*})_{*i*=1}^{*n*}, da bo za *interpolant* *p* =

∑

i
=
1

n

α

i

ϕ

i

 veljalo

$$\lambda_ip=r_i\qquad i,j=1,\ldots,n$$

pri interpolaciji izbranega elementa *f* ∈ *X* določimo

$$r_i=\lambda_if$$

Interpolacijski problem je **korekten**, kadar interpolant obstaja in je enolično določen.

Polinomska interpolacija

f ∈ ℳ([*a*,*b*]), *a* ≤ *x*₀ < ⋯ < *x*_{*n*} ≤ *b*. Iščemo polinom

$$p(x)=a_0+a_1x+a_2x^2+\cdots+a_nx^n$$

ki zadošča pogoju *f*(*x*_{*i*}) = *p*(*x*_{*i*}) za *i* = 0, 1, ⋯, *n*.

$$\underbrace{\begin{bmatrix} 1 & x_0 & x_0^2 & \cdots & x_0^n \\ 1 & x_1 & x_1^2 & \cdots & x_1^n \\ \vdots & & & & \vdots \\ 1 & x_n & x_n^2 & \cdots & x_n^n \end{bmatrix}}_{\text{Vandermondova matrika } V}\begin{bmatrix} a_0 \\ a_1 \\ \vdots \\ a_n \end{bmatrix}=\begin{bmatrix} f(x_0) \\ f(x_1) \\ \vdots \\ f(x_n) \end{bmatrix}$$

$$\det V=\prod_{0\leq j<i\leq n}(x_i-x_j)\neq 0$$

Vidimo, da je polinom *p* enolično določen.

